

PALÁST

Jézus olyan evangelizálókat keres, akik nemcsak szóval, hanem elsősorban az Isten jelenlététől átalakított étellel hirdetik a jó hírt. (Ferenc pápa)

Az Evangélium öröme V.

Adventi számunkkal a végére érünk annak a sorozatnak, melynek segítségével egyházközségi újságunk hasábjain Ferenc pápa apostoli buzdításáról (Evangélii gaudium – Az Evangélium öröme) elmélkedünk.

A pápa az egyház elsődleges küldetését, az evangélium hirdetését állítja a középpontba, s írásában folyamatosan visszatér ahhoz a témához, hogy az örömhírt, vagyis az evangéliumot nem lehet savanyú arccal továbbadni. Az elmúlt hetek megrázó eseményei kapcsán azonban óhatatlanul is megfogalmazódik bennünk a kérdés: Hogyan lehet bármelyikünk az örömhírt átadó misszionárius, ha környező világunk tele van erőszakal, félelemmel, ha bármelyik pillanatban terrortámadás érhet egy várost a világ bármely pontján? Ha a tragédiák láttán kialszik bennünk az öröm tüze, hogyan adhatnánk azt tovább?

Az iszlám hagyomány szerint a világ két részből áll: létezik az „iszlám háza” és a „háború háza”. A két világ között a semmi. Értelmezésükben minden földet, minden földrajzi, anyagi vagy anyagtalan valóságot e kettős szemzőből kell tekinteni. Van az iszlám világa, amelyet meg kell védeni, és van a gonosz világa, ahová háborút kell vezetni. Nem vitás, hogy az elmúlt napokban egyre jobban szembesülünk azzal, hogy a terrortámadások nem magánakciók. Aminek tanúi vagyunk, mind-mind következmény: nem elsősorban gazdasági vagy társadalmi modellek, hanem civilizációk, kultúrák harcáról van szó, s ebből fakad minden egyéb konfliktus. A magát nyugatnak, fejlettebbnek, sőt feljebbvalónak mondó, önmagát kereszténynek

nevező Európa pedig igenis tehet arról, hogy elvesztette keresztény gyökereit. Ez az Európa már nem az az Európa!

Éppen ezért ma mindennél nagyobb szükség van arra, hogy megerősítsünk és terjesszünk egy „harmadik házat”, mégpedig a Jézus melletti tanúságtétel világát. Jelentse ez az Isten és a felebarát felé való nyitott odafordulást! „Térjünk vissza napról napra Istenhez, hogy magával

ragadjon minket, hogy megnyissa hideg szívünket, és felkavarja langyos és felületes életünket. A legjobb motiváció az evangélium hirdetése melletti döntéshez, hogy szeretettel szemléljük Jézust, elidőzünk nála, mert ő minden alkalommal magával ragad. Ezért sürgősen szert kell tennünk a szemlélődő lélekre!” – buzdít Ferenc pápa (264. pont), majd így folytatja: „A felebarátból való elfordulás pedig Isten irányában is vakvá tesz. Mert végső soron a szeretet az egyetlen világosság, mely ezt a sötét világot újra meg újra megvilágosítja, és erőt ad nekünk az élethez és a cselekvéshez” (272. pont).

Ha növekedni akarunk a lelki életben, nem mondhatunk le arról, hogy misszionáriusok legyünk. Ez a tanúságtétel missziója, a tanúságtétel öröme. Bármilyen fajta, s bármekkora megrázkódtatás érje is személyes életünket vagy akár Európát, megváltottságunk tényét és örömét senki sem veheti el tőlünk: Jézus meghalt és föltámadt értem, ő legyőzte a bűnt és a halált! Ezért hát „küldetés vagyok ezen a földön”, e célból vagyok ezen a világon. S talán a Ferenc pápa által a következő évre meghirdetett szentév, az Irgalmasság éve éppen afelé vezet majd minket, hogy milyen hozzáállással, milyen lelkülettel folytassuk e tanúságtételt.

Zoltán atya

„Jézus keresztén történet teljes odaadása nem más, mint annak a stílusnak a betetőzése, amely egész létét jellemezte. Ezáltal akarunk bekapcsolódni a társadalomba. Osszuk meg tehát az életet mindenkivel, hallgassuk meg az emberek aggodalmait, működünk együtt velük anyagi és lelki szükségleteikben, örüljünk együtt azokkal, akik örvendeznek, és sírjunk azokkal, akik sírnak, és vállvetve vegyünk részt az új világ építésében! De ne kötelességként, ne kimerítő teherként, hanem személyes döntéssel, amely örömmel tölt el és identitással ruház fel.”

(Ferenc pápa: Az Evangélium öröme 269.)

Adventi népszokások

MÚLTRAVALÓ December hava, télelő hava, álomhava, sokféle képpen hívták ezt a hónapot. Mindenképpen ez a legszebb hónapunk. Várjuk, keressük a karácsonyi csendő hangját, az alma, a dió, mogyoró, fahéj, mákos kalács, forralt bor, stb. illatát, azaz a „karácsony illatát”. Keressük a fényes csillogót, a régi gyermekkorok fényét, a karácsonyi varázst, a hangulatos mesevilágot, várjuk a csillogó havat, a hópelyhek játékát. Keressük a feldíszített fa minden titkos ágát. Várjuk és keressük a gyermekkorunk elmúló világát. Keressük a karácsonyi énekek szívet, lelket átható dallamát. Hová lett? Távol jár. Elment, de nem vezett el! Melege itt van a szívünkben. Ez a melegség újra áthatja a szívünket, ha gyermekeink, unokáink csillogó szemét látjuk. Kell hogy visszatérjen a karácsonyvárás szeretete, hangulata, a nyugalom és békesség. Kell hogy átérezzük advent üzenetét, a belső békénket, mert ha adventben nem találjuk meg akkor a karácsonyfa alatt sem lesz velünk.

Különleges hónap ez a december: Nemcsak azért mert e hónapoz fűződik a legtöbb népi szokás. Nemcsak azért, mert december 21. a legrövidebb nap /télforduló/. Nemcsak azért, mert ilyenkor felbolydul a város, tömegek az üzletekben, szupermarketekben. A vásárlási kényszer uralkodik az embereken „mert ugye az ünnepnek meg kell adnia a magát”.

November szentje: PORRES SZENT MÁRTON (1579-1639)

LEGENDA Ünnepe: november 3.

Porres Szent Márton, egy spanyol nemes és egy volt fekete rabszolganő, Anna Valasquez. törvénytelen második gyermeként jött a világra. Márton névre keresztelték. Az apa elhagyta a családot.

Kisfiúként egy borbély mellé adták inasnak, s mivel akkoriban a borbélyok sebészi feladatokat is elláttak, Márton elsajátította az orvoslás tudományát. Éjszakánként azonban sokat imádkozott és az imádság iránti szeretet vele együtt növekedett. Hatalmas jósága már gyermekkorában kitűnt. Szűkösen élt, mert csak tehette juttatott a nincsteleneknek. Később az apjuk visszajött, adoptálta Mártont és testvérét, de valójában szegyllye a mulatt gyermekeit. Ez a legmegalázóbb faji megkülönböztetés volt.

Márton szeretett tanulni. Ismerte a gyógynövényeket. Értett a porok, kenőcsök készítéséhez. A sebeket és a törött csontokat szakszerűen kezelte. Sebesültek, fekélyektől szenvedő betegek keresték fel. Márton fáradhatatlan volt a szolgálatban, de ez nem elégitette ki.

Életét Istennek akarta szentelni. Minden reggel misére ment, vonzotta a szerzetesi élet. 15 évesen kérte felvételét a

Az adventi napoknak szép kísérője az „adventi koszorú”. Rajta 4 gyertya: 3 lila, a hit, remény, szeretet és a negyedik a rózsaszín. Ez a rózsaszín az öröm jele. Az első napon advent kezdete, az egyházi év megnyitása volt. Azelőtt harangzúgás jelezte.

Az emberek adventben hajnali misére mentek. /Angyali mise, fényes mise, roráté./ Sok ember elindult régen – én is az emlékeket keresve: csikorgott a hó, vagy esett, a csendet a harangzúgás, a malacsivítás törte meg /első disznóölések/. Ady Endre írta „a templomba hosszú sorban mentek ifjak, s vénék.” A hajnali mise alatt a házat jól be kellett zárni, az ólakat is, nehogy a boszorkányok kárt tegyenek. A hajnali mise alatt a lányok a harangkötélből 3 szálat levágtak és a hajukba kötötték, hogy sok kérőjük legyen, illetve farsangkor sok táncosuk. Gyakran mézet is ettek, hogy férjet édesgessenek magukhoz.

Adventben szokás volt a pénz elásása, abban a hitben, hogy az megtisztul. Majdnem az egész ország területén a „BETLEHEMEZÉS” a legismertebb szokás volt. A mai gyerekek az adventi naptár 24 kis kockájából minden nap egy kis csokit, vagy cukrot fogyasztanak el, így is közelebb kerülve a karácsonyhoz. E hónap fő üzenete „mutasd meg minden nap a szeretetedet”. Adventben minden naphoz kötődik valamilyen hagyomány, szokás. A legelterjedtebb népszokás: András, Borbála, Luca, Miklós, Tamás napokhoz fűződik.

domonkos rendbe Limában, de bőrszíne miatt csak mint szolgát alkalmazták alamizsnaosztásra. Kilenc év múlva tehetett fogadalmat. Közben betegápolóként dolgozott. Reggelenként már az első szentmisére elment, napközben szolgált, az éjszakák nagy részét imádságban és virrasztásban töltötte. Csodálták odaadó kedvességéért, segítő gyógyításáért és már életében szentnek tartották.

A kolostort szinte kórházzá alakította, a cellákba betegek feküdtek megkülönböztetés nélkül. Egyszer pestis járvány tört ki, a kolostort ki kellett üríteni, a testvére házat is átalakította kórházzá. Janka nővére is segítője lett. Létrehoztak egy árvaházat is. A kolostorban, testvére segítségével szegénykonyhát nyitottak.

Mártonhoz jöttek gyógyulásért a legszegényebbek, de az előkelőség is. A perui alkirály barátsága lehetővé tette, hogy a legnyomorultabbakon is tudjon segíteni. Szüntelen imádságban, vezeklésben, de szeretetben élt. Számptalan csodát tulajdonított neki. A legnagyobb csoda mégis az alázatossága és a mélyleges felebaráti szeretete volt.

1639-ben halt meg tífuszban.

1962-ben XXIII. János pápa avatta szentté. Szenté avatásán több ezer ember vett részt. Kormányzók, rendtagok, világi előkelőségek, hívők, fehérek feketék, sárgák, rézbőrűek.

A világ különböző országaiban az egészségügyért dolgozók védőszentjeként tisztelik.

Iskolatáskák megáldása

Makói hívek csoportja Őcsanádán

Kenyérszentelés a Szent Erzsébet-bálon

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

Babits Mihály: Csillag után

Ülök életunt szobámban,
hideg teát kavarok...
Körülöttem fájás-félés
ködhálója kavarog.
Kikelek tikkadt helyemből,
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
ígéretes csillagot.
Ó ha most mindent itthagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehem-i éjszakán!
Gépkocsin, vagy teveháton -
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirrhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a vám.
»Aranyad tilos kivinni!«
szólna ott a vámos rám.
»Tömjénéd meg, ami csak van,
az mind kell, az itteni
hazai hatalmak fényét
méltón dicsőíteni.«
Százszor megállítanának, -
örülnék, ha átcsuszom:
arany nélkül, tömjén nélkül
élnék hozzád, Jézusom!
Jaj és mire odaérnék,
hova a csillag vezet,
te már függnél a kereszten
és a lábad csupa seb,
s ahelyett hogy bölcsőd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirrhámmal
keserűszagu mirrhámmal
kenném véres lábadat.

Taizé-i imaóra

Országos Gyermekmisziós találkozón

Babits, az örök klasszikus adventi verse(i)

Babits Mihály katolikus költő, műfordító, regény- és esszéíró, az 1930-as évek magyar irodalmának legtekintélyesebb alakja; a Nyugat c. folyóirat első nemzedékének kiemelkedő képviselője: szerzője és szerkesztője; a Baumgarten-díj kurátora.

A klasszikus kultúrát tisztelő értelmiségi családban nőtt fel – apja törvényszéki bírót, s tudjuk, hogy édesanyja, Kelemen Auróra fejből tudta a klasszikusokat: Aranytól a Toldi szerelmét és Puskin Anyeginjét...

Babits nagymamáját is ismerhetjük a Halálfi c. regényből. A könyvben az unoka emléket állít Cenci néniének és az egész szekszárdi környezetnek, s bizony izgalmas lehetett önmagukról olvasni a szomszédoknak, ismerősöknek, mert hiszen azt is őrzik a legendáriumok, hogy viszontlátták magukat a szereplők a vasikos regény lapjain.

Babits Mihály a tanári pályát választotta, és mint pesti bölcsészhallgató korán bekerült a pezsgő szellemi életbe: a Négyesy-stílusgyakorlatokon ismerkedett meg Juhász Gyulával és Kosztolányi Dezsővel. Verseivel a Holnap c. antológiában tűnt fel, majd a Nyugat is közölte gondolati, filozófiai lírai remekeit. Egyet ezek közül választottam karácsonyváros adventi versként, címe: *Csillag után*.

A kb. 10 versmondatból álló költemény a keletkezési körülmények bemutatásával kezdődik: megjelenik a spleen, az életuntság (ez a melankolikus hangulat fedezhető fel az előző, *Ádventi köd* c. versben is). Ám itt egy „ígéretes csillag” cselekvésre ösztönzi a poétát – eljátszik a gondolattal: mi lenne, hogyha a háromkirályok nyomába eredne:

„Gépkocsin, vagy teveháton
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirrhát
vinnék, vinnék boldogan.”

Ekkor szemünk előtt megjelenhetnek az ikonokról és más szentképekről ismert

szereplők: a pásztorok, a mágusok (napkeleti bölcsek), azaz háromkirályok, akik jelképes ajándékkal hódolnak a Kisdéd Jézus előtt: az arany a Mennyország fényességét és az örökkévalóságot szimbolizálja, a tömjént az istentiszteleti szertartásokon használták, míg a mirrha valóban gyógyító kenőcs, de a felszentelést és az áldozatvállalást s kifejezi.

Ám az igyekezet a realitásokkal való szembenézést is jelent: a költő mély, vallásos hite marad csak meg, mikorra Jézushoz elér: szegényen és csak a lény (g) érkezik a betlehe-

mi Kisdéd jászolóhoz. Szépen ellenpontozódik a kezdeti törekvés sora (*Ó ha most mindent itthagynék*) a valóságával (*Jaj és mire odaérnék*) és innentől csak a statikus képet látjuk magunk előtt: a megváltás öröme előtti szenvedést, a passiót, a kínhalált. A testté lett kisdéd helyett hitünk legfontosabb foglatát kapjuk: Jézus Krisztus megváltott minket bűneinktől, s a tér- és idődimenziót leküzdő lírai én is csak néma áhítattal, részvétellel szemlélhetné a kereszttáldozatot: Megváltónk szenvedését.

Ezt, a Megváltó testet öltését fogjuk majd ünnepelni karácsonykor, hiszen éppen ezért kellett megszületnie és meghalnia, hogy megnyissa előttünk az Örök Élet kapuját.

Adventkor pedig a várakozás időszaka következik: készülünk az Ünnepre, a Kisdéd születésnapjára Babits egy másik versének, a Karácsonyi éneknek záró versszakával:

„Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük hogy "megszületett"!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts picit gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.”

Mészáros Ildikó

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

HARANG-ÜNNEP

2015. október 18-án vasárnap 9 órakor ünnepi szentmisét tartott Kondé Lajos pasztorális helynök a Szent Imre-harang 200 éves évfordulója emlékére. A szentmise végén történt az erre az alkalomra meghirdetett képzőművészeti pályázat eredményhirdetése és a kiállítás megnyitása.

A díjakat átadta: **Farkas Éva Erzsébet polgármester asszony.**

Gombos Miklós harangöntő előadást tartott mesterségének érdekességeiről.

16 óráig toronylátogatáson lehetett részt venni. Ebből az alkalomból mutatjuk be olvasóinknak a „torony lakóit”.

A belvárosi Szent István Király római katolikus plébániatemplomnak 5 harangja van.

Szent Imre nagyharang

1100 kg-os, 120,5 cm alsó átmérőjű, e1 hangú és Eberhard Henrik öntötte Pesten 1815-ben. Elődje 1665 fontos, vagyis 932 kg-os volt, és 1791-ben Christovics Imre adományából öntetett, sajnos elég hamar, 24 év után megrepedt, ezért megnagyobbítva újjá öntették. Ez jelenleg Makó legrégebbi harangja, idén (2015-ben) 200 éves. Eredetileg füles koronája volt, amelyet a 20. század harang-átalakításai során (valószínűleg Gombos Lajos által) tárcsásra szereltek át.

A harangon 90 fokként 1-1 (összesen 4) figurális ábrázolás látható:

1. Szent Imre; alatta felirat: SZENT IMRE
2. Szent István; alatta felirat: SZENT ISTVÁN
3. Szent László; alatta felirat: SZEENT LÁSZLÓ
4. Magyarok Nagyszszonya; alatta felirat: MAGYAR ORSZÁG PATRONÁJA

A harang vállán ez a felirat olvasható:

FUDIT HENRICUS EBERHARD PESTINI 1815.

Az alsó pártázat felső sora:

AZ ÚR ISTENNEK DITSŐSÉGÉRE ÉS SZENT IMRE HERTZEGNEK TISZTELETÉRE CHRISTOVICS IMRE CSANÁDI PÜSPÖK Ő EXCELLENTIAIA KÉSZÍTETTE 1791. ESZT

Majd alatta a második sorban:

AZ MAKAI CATHOLICA COMUNITÁS PEDIG A MAGA KÖLTSÉGVEL ÚJONNAN ÖNTETTE PESTEN 1815. ESZT

Szent Gellért harang

550 kg tömegű, 97 cm az alsó átmérője, g1 hangú, Gombos Lajos öntötte 1980-ban Órbottyánban az 1944-ben háborús célokra elvitt és felhasznált második-nagyharang helyett Szent Gellért püspök születésének 1000. évfordulója alkalmából. Elődjét 1815-ben a nagyharanggal együtt újjáöntötték, ekkor Szentháromság tiszteletére szentelték, majd az I., később a II. világháború ismét elpusztította. Tehát e harangot két évszázad alatt négyszer kellett megöntenie az egyháznak.

Egyik oldalán kép: Gellért püspök

Másik oldalán felirat:

ÖNTETTÉK SZENT GELLÉRT TISZTELETÉRE SZÜLETÉSÉNEK EZREDIK JUBILEUMÁRA A CSANÁDI EGYHÁZMEGYE 950. ÉVFORDULÓJÁRA A MAKÓ-BELVÁROSI EGYHÁZKÖZSÉG HÍVEI

GOMBOS LAJOS HARANGÖNTŐ MESTERREL ÓRBOTYÁNBAN AZ ÚR 1980. ÉVÉBEN.

Szent András harang

250 kg-os, 78,8 cm alsó átmérőjű, h1 alaphangú, 1923-ban az Ecclesia Harangművek öntötte Budapesten.

Kép: Szent András András-keresztrel

Alatta felirat:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉS HARCTÉREN SZERZETT BETEGSÉGBEN ELHUNYT JÓ FÉRJE DÉGI ANDRÁS EMLÉKEZETÉRE ÖNTETTE ÖZVEGYE NÉMETH ROZÁLIA MAKÓ 1923.

Szent Rozália harang

180 kg-os, 67 cm alsó átmérőjű, d2 alaphangú, Gombos Lajos öntötte 1978-ban Órbottyánban, miután az Ecclesia Harangművek által 1923-ban öntött, korábbi harang megrepedt.

Egyik oldalán a régi harang felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉS VÉDŐSZENTJE TISZTELETÉRE AJÁNLOTTA ÉS ÖNTETTE 1923-BAN ÖZV. DÉGI ANDRÁS NÉMETH ROZÁLIA. Másik oldalán: ÚJRAÖNTVE 1978 ÉVBEN. GOMBOS LAJOS HARANGÖNTŐ ÁLTAL ÓRBOTYÁN-BAN

Szent József

lélekharang

65 kg-os, 49 cm az alsó átmérője, fisz2 alaphangú, F.W. Rincker vezetésével öntötték a budapesti Ecclesia Harangművek öntödében 1923-ban.

Egyik oldalán Szent József kép

Alatta felirat:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE ÉS SZENT JÓZSEF TISZTELETÉRE SZŐKE MÁRIA

Másik oldalán:

A.1923. D. HARANGMŰVEK RT. ÖNTÖTT ENGEM BUDAPESTEN F. W. RINCKER ÁLTAL NO.4350

Valamennyi harang lekötött nyelvvél, húzómágnessel szől. Idomacél jármaikat Gombos Lajos készítette a 2 új harang öntésekor.

Adatgyűjtés: Bajkó Ferenc

MAKÓI PÁSZKA—GÖRÖGKATOLIKUS OLDAL

Adventi koszorú hat gyertyával

A karácsonyi készüllet ideje van. A keleti egyház évezredes tradícióját megőrizve a karácsonyi előkészület idejét a húsvéti böjthöz hasonlóan negyven napban határozza meg. Ez karácsony előtt hat héttel, vagyis november 15-én kezdődik.

Ennek az időszaknak a közkeletű elnevezése a magyar görögkatolikusok között is advent. A várakozás ideje ez. A római katolikus egyházban négy, a görögkatolikus egyházban a többi keleti egyházhoz hasonlóan hat hét. A magyar görögkatolikus hagyományban a közelmúltban még fellelhető volt a december elsejei böjtkezdés emléke is. A Julián naptár szerint a karácsony ideje vízkeresztre esett, és ahhoz viszonyítva kezdődött a böjt december elején. A görögkatolikus családokban hat héttel karácsony előtt elkezdődött az előkészület. Az adventi koszorúállítás így problematikus. Ha a koszorút négy gyertyával állítjuk, s már az első vasárnap meggyújtjuk, akkor az utolsó két hétben nem lesz mit meggyújtani. Ha csak a harmadik vasárnap kezdjük a karácsonyi előkészületet a gyertyák gyújtásában, akkor a saját hagyományunkat lazítjuk fel, s az adventi koszorú szerepe egyre inkább eltörlődik a lakásdíszítés irányába, hiszen nem követjük a hozzá kapcsolódó liturgikus tartalmat.

Ennek a kettősségnek a feloldása miatt az adventi koszorúra hat gyertyát teszünk, és az adventi naptárnak is negyven zsákocskája

van. Ez az egyszerű újítás sokkal több, mint egyszerű ötlet. Ez az élő hagyomány. A görögkatolikus vallásgyakorlat a liturgikus életből táplálkozva erősen kötődik a hagyományos formákhoz, de ez nem jelent merevséget. Csak aki elevenen benne él a saját tradíciójában, az képes megtartva azt, új elemekkel bővíteni úgy, hogy nem sérül, hanem gazdagszik általa. Tiszteletben tartja az eltérő hagyományt azzal, hogy nem pusztá formaként kezeli, s ezzel önma-

ga sem üresedik ki. Számunkra a karácsonyi böjt az ószövetségi ósatyák és próféták imáinak és böjtjének a szimbóluma. Ők ugyanis hosszú időn át várahoztak a Messiás eljövételére. Tesselzonikai Simeon így ír erről: „Ez a negyven napos böjt ugyanolyan, mint Mózes böjtje, ő ugyanis negyven napi és éjjeli böjtölése után megkapta a tíz parancs kőtábláit. Ugyanígy böjtölünk negyven napon át, hogy megkapjuk a Szűz Máriától megtestesülő élő Isten Igéjét, és részesüljünk drága Testéből.

A készülődés ideje van. A nappalok egyre rövidebbek, hamar leszáll az este. Az ember a fényt keresi. Vegyük számba hány vasárnapunk van. Gyűjtjük meg gyertyáinkat sorban. Megőrizve és megújítva tradícióinkat, és így talán mi magunk is világítók gyanánt állhatunk majd a jászol mellé karácsony éjszakáján.

Dr. Szabó Irén nyomán

A görög búcsúról

1786-ban az Istenszülő Oltalmába ajánlva szentelték föl őseink a makói görögök templomát. Erre emlékeztünk, és ezt elevenítette meg Dr. Seszták István főhelynök atya is

2015. október 11-én a búcsúi beszédében, hangsúlyozva, milyen nagyszerű, hogy itt, a távolban több mint 250 éve őrizi a hitét ez a maroknyi közösség.

Mi pedig tudjuk, hogy ma csak azért lehetünk együtt, mert maga az Istenszülő az, aki anyai pártfogásával őrizte, és őrizi ma is az ő makói híveit.

Paul Claudel néhány sorát hozta magával főhelynök atya, hogy buzdítson minket: halljuk meg az Istenszülő hívó szavát a harangok zúgásában, lássuk meg hívó ölelését a templomunk tornyát megpillantva, mert Ő, Égi Édesanyánk, mindig vár mindnyájunkat.

Paul Claudel: Délben a Szűzanyánál
Dél van. A templom nyitva áll. Belépek.

Jézus anyja, nem azért jöttem, hogy kérjek.
Nincs amért könyörögjek vagy amit felajánljak neked.
Csak azért jöttem, Szűzanya, hogy nézzelek.
Hogy nézzelek, sírjak a boldogságtól,
tudjam, hogy a fiad vagyok és itt vigyázol.

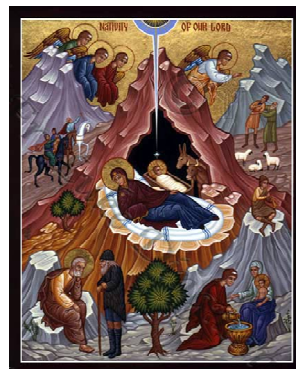
Bíró István makói parókus

Lesz e karácsony?

Egyre többet beszélünk a karácsonyról, mert egészen közel van. A reggeli Istentisztelet énekei között megjelent: Krisztus születik, dicsősítések... És közben azt látom, hogy elhalványul a szemünk előtt a Születendő, mértékadó ige. Ebbe a szemfényvesztő kavalkádba nem illik bele Krisztus.

De lesz karácsony, még ha nem is mindenkinek! Betlehemben is nagy nyüzsgés volt. Az a kor sem tudott nagyobb várahozást bemutatni a szálláskeresőknél, Krisztus mégis eljött! A betlehemi istálló nyomora után már nincs méltatlanabb környezet az Isten számára. Akkor is csak néhányan ismerték föl, ma sem vagyunk sokkal többen. Mégis jön. Amiótt a néhány miatt is.

Csak egyetlen dolog kell: legalább akarjuk őt, meg akarjuk találni, hogy az élet urának teret adjunk, amikor a világba lép. Mondjuk neki ma is és karácsonykor is: Jöjj el Uram Jézus! Ha készen nem is vagyunk, de várunk, nagyon Várunk!

A Makói Görögkatolikus Templom liturgikus rendjéről:

Vasárnapokon 7.30 órától Utrenyét (reggeli istentisztelet), majd 8.30 órától Szent Liturgiát (misét) végzünk. Az adventi vasárnapokon 9.30 órától a gyermekek készülnek a karácsonyi műsorra, melyet december 25-én a 10.00 órákor kezdődő ünnepi Liturgiához kapcsolódva mutatnak majd be.

Beszámoló az I. Rózsafüzér Találkozósról

Október 17-én egy esős reggelen plébániánkról két autóval indult el a rózsafüzér társulatunkat képviselő kis csapat Kunszentmártonra.

A hatalmas Szent Márton templom zsúfolásig megtelt, és mi az utolsó sorokból figyelmesen hallgattuk a megnyitó és köszöntő szavakat.

2016-ban **800 éves a Szent Domonkos Rend**, és a város idén ünnepli alapításának 800. évfordulóját. Ezen jubileumok adták az alap gondolatát az I. rózsafüzér találkozóknak itt, Kunszentmártonon. A hagyomány szerint Szent Domonkos a Szűzanyától kapta a rózsafüzért a missziós tevékenység segítségére, és az évek során valóban az általa alapított rend lelki irányítása alá tartozott a rózsafüzér imádkozása. Összefogták, irányították az imádkozó közösségeket, és folyóiratot, könyveket jelentettek meg a hívek lelki fejlődése céljából.

A domonkos atya arról beszélt, szeretnék, ha a szentolvasó imádkozása újra visszakerülne a rend lelki vezetésébe. Két gondolat ragadt még meg az előadásból. Az egyik, hogy a rózsafüzér hatékony fegyvere az igehirdetésnek, mert az tud hitelesen beszélni saját hitéről, aki „megemészt”, átelmélikedi azt, és hagyja, hogy alakítsa, formálja.

A másik gondolat, ami megfogott, hogy a rózsafüzérek egy imádkozó hátteret adnak az igehirdetőknek és mindazoknak akik még nem hisznek.

Az előadás után koncelebrált szentmisére került sor, melyen **Gyulai Endre püspök atya**, aki nemrég töltötte be a 85. életévét, mondta a szentbeszédet.

Szavait az utolsó sorokból is tisztán lehetett érteni. Arról beszélt, hogy a rózsafüzért úgy imádkozzuk, hogy az egyes titkok elmondása közben elmélkedjük át Jézus életének,

szünetelésének, feltámadásának eseményeit, hiszen ezek hitünk lényegét foglalják magukban. A püspök atya elmesélte, hogy egy néni arra panaszkodott, neki, hogy sokszor elalszik a rózsafüzér imádkozása közben. Erre ő azt mondta neki, hogy ne aggódjon, mi lehet annál szebb, mint elaludni az édesanya karjaiban. Ezekkel a szavakkal arra buzdította a jelenlevőket a püspök atya, hogy kitartóan, de ne csak ajkukkal, hanem teljes szívükkel imádkozzák a szentolvasót. A szentmise körmenettel fejeződött be, amit színesítettek a különböző csoportok által hozott szobrok, zászlók, helységnév táblák.

A lelki táplálék után a helyi önkénteseknek köszönhetően egy-egy tányér gulyáslevessel vendégelték meg a több száz jelenlevőt. Ebéd után három helyszínen **imádkoztuk közösen a rózsafüzér különböző tizedeit**, majd az ima lezárására ismét összegyűltünk a templomban, itt hangoztak fel a dicsőséges titkok. A napot a **helyi kórus koncertje** zárta. Felcsendültek a szebbnél szebb Mária dicsőítő kórusművek. Miután megkaptuk az áldást és elkészítettük a csoportképeket lélekben feltöltődve indultunk haza.

Reméljük hagyomány lesz ebből a szép kezdeményezésből, és évről évre össze fognak itt gyűlni a rózsafüzérek, hogy a domonkos atyáktól lelki táplálékot kapjanak, és hogy egymást is megerősítsék.

Baranyi Kati

Szeged – Csanád – Makó – Temesvár

A mi egyházmegyénk az egyetlen a mai Magyarországon, mely megőrizte a határrendezés előtti ősi nevet: Csanád. A régi Csanádi Egyházmegye központja Trianonig Temesváron volt, majd Szegedre került át. A két szomszédos espereskerület, a csanádi és a makói hagyományosan jó kapcsolatokat ápol. A két kerület papsága minden évben kétszer találkozik egymással. Januárban mi megyünk át Ócsanádra, novemberben pedig temesvári egyházmegyes paptestvéreink látogatnak meg bennünket.

Idén november 18-án került sor őszi együttlétünk-

re. Közös szentmisénk főcelebránsa Jéger Béla esperes úr volt. A szentmisét követően Tóth Feri bácsi izgalmas előadását hallgattuk meg templomunk történetéről, építésének kulisszatitkairól. Halmágyi Pál képviselőtestületi tagunk tájékoztatta a papságot arról a tervről, miszerint Csanád vezér Ajtony feletti győztes csatájának helyszínén az érintett egyházmegyek és önkormányzatok összefogásával emlékkő magasodna a jövő évben. A papi találkozó közös ebédrel ért véget.

Szent Gellért püspök és vértanú, egyházmegyénk védőszentje, könyörögj érettünk!

Zoltán atya

Búcsút rendeztek szeptember elején az egykor népes,

Makót keleti és északi irányban körülölelő tanyavilág központjában, Bogárcsón

A rendezvény kiemelt eseménye az innen elszármazott grafikusművész, Szekeres István kiállítása volt a helyi templomban. A templomot bő száz esztendeje az ott élők építették – akkoriban kétezer embernek szolgált. A búcsú programjainak egyik fő szervezője, Puruczky Józsefné azt mondta, az évente ismétlődő rendezvény is hozzájárul ahhoz, hogy Bogárcsón kezd újra beépülni, egyre több fiatal vesz itt tanyát – most jó tucatnyian vannak.

Bogárcsói kirándulás

Máltai Ősz

Sűrű és mozgalmas időszakon van túl a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Makói Csoportja.

Szeptemberben nyitotta meg kapuit a **Máltai Kölyök Klub** a Makói Máltai házban és a tanyavilágban, ahol kézműves foglalkozá-

son vettek részt a gyerekek.

Szórvány magyarság kiemelt figyelmet érdemelt ebben az esztendőben is (hitbéli megerősödés, adományok és kulturális programok tekintetében). Máriaradnára 27 fővel zárandokoltunk el, majd a nagyszentmiklósi Avilai Szent Teréz plébániatemplom búcsúján vettünk részt. Ez alkalommal leplezték le Révai Miklós, a város szülőtte mellsobrát a polgármesteri hivatal előtti téren. Október végén adományúton jártunk, melynek egyik célja a dévai gyermekotthon, a másik Felvinc és a bágyoni idősek otthona, Torda közelében. Az út szervezése már hetekkel korábban megkezdődött. A támogatóknak köszönhetően és a kéréseknek megfelelően, többféle adomány gyűlt össze.

Időközben új lendületet vett, a **Máltai Tanyaprogramunk** is. Októberben került sor az első látogatásunkra, ahol adományokat vittünk ki a Rákos – Bogárzói tanyavil-

ágba.

Kultúrmisszióink keretében október 23-án, a nemzeti ünnep alkalmából egy szakértő megemlékezést hallgattak meg a jelenlevők Forgó Géza történész előadásban, melyet egy gyermeknek szóló programunk követett. Ennek keretében csuhécsodákat készíthettek Pintér Attiláné Anikó segítségével.

Hálózat a Közösségért program. Novemberi hónapunk az energiatakarékosság és energiatudatosság jegyében zajlott. A hálózat a közösségért pályázat keretében lehetőséget kaptunk arra, közelebről is megismeressük az emberekkel, azt hogy hogyan tudnak egy kis odafigyeléssel csökkenteni rezszi költségüket. Továbbá megismertük a napenergiával kapcsolatos lehetőségeket és tisztáztunk pár ezzel kapcsolatos fogalmat is előadónk segítségével.

Évzáró. November 28-án tartjuk meg évzáró rendezvényünket a Hagymaházban, melynek keretében támogatóinknak és segítőinknek mondunk köszönetet az elmúlt év, vagy évtizedek önzetlen tevékenységéért.

Sánta Józsefné és Kómár Mátyás
– MMSZ Makó – www.maltai.hu

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu !

D
I
A
K
O
N
I
A

Adventi karitás programok

A plébániánkon immár 2 éve működő Szent Erzsébet Karitás csoport idén is bekapcsolódik a Magyar Élelmiszerbank Egyesület karácsonyi tartósélelmiszer-gyűjtő akciójába. November 27-től 29-ig országszerte több áruházban lesznek jelen önkéntesek ugyanezen célból. Mi a makói Tesco áruházban kaptunk lehetőséget a gyűjtésre. Idén együttműködési megállapodás értelmében a József Attila Gimnázium diákjai is segíteni fogják munkánkat. Az adományokból december 4-én csomagokat készítünk. Ahogyan ezt eddig is tettük,

most is a makói oktatási intézményeket kerestük meg, hogy ajánljanak olyan családokat, akik valóban rászorulnak a támogatásra. Meg is kaptuk a listákat, melyek alapján kiküldjük a meghívókat. Egy kis ünnepség keretében december 16-án kerül majd sor az adománycsomagok átadására. Ezt az alkalmat össze fogjuk kötni egy ruhabörzével, mely során a meghívottak válogathatnak a felajánlott ruhák, játékok és egyéb használati tárgyak közül.

A hajléktalanszálló lakóinak is készülünk ajándécsomaggal, melyt a szállóra fogunk kivinni egyben. Ezeknél a csomagoknál idén is odafigyelünk, hogy kész konzervet, édességet, teafüvet, könnyen elkészíthető élelmiszereket tartalmazzanak.

A tavalyi betlehemi játék sikerén felbuzdulva, idén adventban szeretnénk a két makói időotthonba is eljutni egy kis karácsonyi műsorral és némi ajándékkal. Tervek szerint képeslappal, szentképpel, naptárral és édességgel fogunk kedveskedni az időseknek.

Ez az adventi időszak sem múlhat el az immár hagyományosnak mondható jótékonysági koncert nélkül. A koncert kedvezményezetje ugyanaz a Nagybocskói Romzsza Tódor Katolikus Óvoda, melynek javára pünkösdkor is gyűjtöttünk. Az intézmény állami támogatás nélkül, adományokból és pályázati forrásokból tartja fenn magát. Az óvoda jelmondata : „Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek”. Pünkösdkor a koncerten és a perselyadományból 155.000 Ft gyűlt össze. Reméljük ezalkalommal is jelentős segítséget tudunk nyújtani nekik!

Baranyi Kati

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

GLÓRIA KEGYTÁRGYBOLT

Megnyitott Makón a Hunyadi utca 10. sz. alatt (Papírbolt mellett) november 13-án, amely a városunk történetében egyedülálló.

Hívó katolikus a családjunk! Meghívást kaptunk Istentől, hogy kegytárgyboltot nyissunk.

A kegytárgybolt nem nyereség érdekelt vállalkozás, világi papsági tevékenység, amely az evangelizációt szolgálja.

A megnyitón jelen volt Zoltán atya, aki megszentelte a kegytárgyboltot. Köszöntő beszédében Zoltán atya elmondta, hogy az Egyház küldetése az evangelizáció, amely nemcsak szóban lehetséges, hiszen ez a kegytárgybolt megmutatja hogy, a keresztyén örömhírnék az átadása történhet kiadványok, szent képek vagy egyéb tárgyak által.

A kegytárgyboltban vannak Bibliák, teológiai témájú könyvek, szentek történetei és a velük kapcsolatos imádságos könyvek, kiadványok, szentképek angyalokkal, szentek képeivel, a szentcsalád képeivel, az Irgalmas Jézus témájában, jászolok, porcelán angyalok, rózsafüzérek, fakeresztek, védőszentek kegytárgyai, szent angyalok kegytárgyai, gyertyák, tömjének, szenteltvíztartók stb.

Szívet melengető érzés a Glória Kegytárgyboltban látni a sok értékes tárgyiasult lelki ajándékot, melyek Isten adományai!

Szeretettel várunk minden kedves vásárlót! Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Nyitva tartás munkanapokon: 9-17 óráig; szombaton: 9-12 óráig.

Kovács Bálint

Volt elsőáldozók találkozója a plébánián

ANYAKÖNYVI HÍREK:

Kereszteltek 2015 októbere óta: Szabó Izabella,

Szabó Cintia Éva, Szűcs Róbert

Házasságkötések 2015 októbere óta:

Gazdag Boglárka Mária- Dr. Faludi Zoltán

Elhunytak 2015 októbere óta: Sipos Ferenc, Márton Károlyné Hegedűs Anna, Naszradi Józsefné Bakaiy Viktória, Szirbik Sándorné Kocsis Erzsébet, Brutyó Sándor, Szűcs László Imréné Tályai Ildikó, Lőrincz Istvánné Varga Erzsébet

Adventi és karácsonyi programok:

november 28. 16 órától: adventi koszorúkészítés a plébánián

november 30-tól december 23-ig, hétfőtől péntekig hajnali (rorate) szentmisek reggel 6 órától

december 6.: a 9 órai misében érkeznek hozzánk a Mikulás

december 12., szombat 16.30.: jótékonyági kórushangverseny a templomban. Az adományokkal a nagybocskói (Kárpátalja) magyar katolikus óvodát támogatjuk

december 15-től kilenc napon át egyaránt 18.00-tól: Szállást keres a szent család ájtatosság egy-egy családnál

december 16., szerda 16.30-tól: élelmiszercsomagok osztása rászorulóknak részére a templomban

december 21., hétfő 15.00.: idősek karácsonya a plébánián

december 24., csütörtök 15.00.: a betlehemi láng kiosztása a templomban

december 25. 9.00.: karácsonyi ünnepi szentmise pásztorjátékkal

december 27.: Szent Család vasárnapja. A 9 órai misében a családok megáldása.

Vasárnapi diákmise

Két rendőr elmegy az erdőbe, hogy karácsonyfát vágjanak maguknak. A térdig érő hóban gázolva órák hosszat keresik a megfelelő fenyőfát, de nem találják. A nap lenyugszik, feltámad a jeges szél, a távolban felvonyít valami állat.

Az egyik rendőr odafordul a másikhoz:

- Na, ebből nekem elegendem van! A legközelebbi fát kivágjuk, akár fel van díszítve, akár nincs!

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?
- Parketta, kisfiam.

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános

Szerkesztő: Szűcs Tamás

Tördelés: Hudák Szabolcs

Fotó: Majoros Márton,
Mészáros Ildikó

A szerkesztőség címe:

Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

